

# Božije carstvo i novorođenje – obećanje u Starom i realnost u Novom Savezu

Već smo ranije govorili o tome da [Božije carstvo zapravo predstavlja primanje Svetog Duha koje se realizovalo na dan Pedesetnice](#). To jest otpočelo je pedesetnicom i traje do danas. Da bi smo to još bolje razumeli probaćemo da Božije carstvo sagledamo kroz novorođenje, jer su ove dve stvari kao sinonimi, i da onda izvučemo neke zaključke koji su danas važni za nas.

***„Ovako se, dakle, molite: Oče naš koji si na nebesima, neka je sveto ime tvoje, neka dođe Carstvo tvoje, neka bude volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji. Hleb naš nasušni daj nam danas i oprostí nam dugove naše kao što smo i mi oprostili dužnicima svojim. I ne uvedi nas u iskušenje, nego nas izbavi od Zloga. Jer tvoje je carstvo, i sila, i slava, zauvek. Amin.“ (MATEJ 6:9-13)***

Iz same molitve našeg Spasitelja možemo izvući bar dva zaključka:

1. Božije carstvo ili Božija vladavina je najvažnija stvar za život jednog vernika. Isčekivanje i dolazak Njegovog carstva treba da zauzima prvi redak u našim molitvama.
2. Božije carstvo u trenutku dok se Isus molio još uvek je bio budući događaj.

Kao što ćemo videti u narednom citatu, Božije carstvo o kome Isus govori je bilo Božije obećanje dato preko proroka, tako da je to za Jevreje bio vrlo važan događaj koji su čekali u budućnosti. A kako su sada bili porobljeni od strane Rima i Božiji glas nisu čuli već 400 godina (od smrti Malahije, zadnjeg proroka Starog saveza) kao njihovi praočevi u Egiptu, nagoveštaj o Božijem carstvu je u njima budio nadu i u narodu

pokrenulo veliko interesovanje koje je otpočelo snažnim propovedima Jovana Krstitelja.

***„Pokajte se jer se približilo Carstvo nebesko!” (MATEJ 3:2)***

Upravo iz ovog razloga Jovan je ostavio snažan uticaj na Jevreje, tako da se o njemu govorilo i među farisejima, bio je smatran za velikog proroka a neki su mislili da je možda on taj obećani Mesija te su mnogi pristupali k njemu da mu budu učenici. Nadajući se kao i Hristovi učenici da će dobiti neke važne položaje kada Jovan bude došao na vlast. Bez obzira na nepotpuno razumevanje Jovanove misije da je to vreme zaista bilo vreme ispunjenja proročanstva i vreme novog doba gde će Bog uspostaviti svoju vladavinu, svedočanstvo Jovana Krstitelja je potvrdio i sam Spasitelj.

***„Otada Isus poče da propoveda i da govori: „Pokajte se jer se približilo Carstvo nebesko.” (MATEJ 4:17)***

Jevreji su dobro znali za obećanje o dolasku Mesije i o uspostavljanju carstva koje će se utvrditi na pravdi i kome neće biti kraja doveka. To je bilo proročanstvo i obećanje koje im je Bog ostavio a sada više nego ikada ranije im je bilo potrebno. Siromaštvo, glad, žeđ, nepravda i svaki oblik nečistote pa i ropstvo pod upravom Rima pritiskalo je dušu svakog iskrenog čoveka.

***„Jer si slomio jaram koji im je bio teret i štap koji im je bio na leđima, i palicu onoga koji ih je terao da rade, slomio si ih kao u dan propasti Madijana. Jer svaka čizma kojom se gazi tako da se zemlja trese i svaki ogrtač krvlju isprskan izgoreće kao hrana za oganj. Jer nam se rodilo dete, dobili smo sina, kome će kneževska vlast biti na ramenu. Ime će mu biti Divni Savetnik, Moćni Bog, Večni Otac, Knez Mira. Nadaleko će se prostirati njegova kneževska vlast i miru neće biti kraja na Davidovom prestolu i u njegovom carstvu, da se utvrdi i utemelji na pravdi i pravednosti, od sada pa doveka. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama.” (ISAIJA 9:4-7)***

Iako puni licemerstva, sumnje, gneva i svake zloće ipak ova vest je privukla veliko interesovanje među farisejima, te su oni uvek bili u prvim redovima ovih glasina o carstvu ne bi li nekako osporili ovu mogućnost. Greh je iracionalan, iako je Isus (Mesija) najveća potreba palog čoveka, čovek ga ne prihvata jer ga On poziva na moralnu odgovornost, a to se grešnom čoveku nikako ne sviđa. Fariseji su bili posebna kategorija ljudi, mnogi od njih ali ne i svi su pored greha bili ispunjeni svakim oblikom nečistote i srce im je zbog toga bilo veoma neprijateljski raspoloženo prema istinskom Bogu, te otuda njihova mržnja i prema Spasitelju.

***„Kad su ga fariseji pitali kada će doći Božje carstvo, on im je odgovorio: „Božje carstvo ne dolazi tako da se može videti; niti će se kazati: ‘Evo, ovde je!’ ili ‘Onde je!’ Jer Božje carstvo je u vama.“ (LUKA 17:20-21)***

Ovaj stih iz Luke nam takođe govori dve stvari. Prvo, Božije carstvo još nije došlo i očekuje se u budućnosti, a drugo, po Isusovim rečima, kada i dođe neće doći onako kako se očekuje. Izrael toga vremena je očekivao Mesiju koji će slomiti njihov jaram fizičkog ropstva pod Rimljanima. Biće to silan čovek koji će uz pomoć sile i vojske kao u prošla vremena poraziti neprijatelja i dati Izraelu slobodu. Međutim, Isus kaže da ne očekuju takvu vrstu carstva, da ga ne traže u prostoru jer Mesija treba da slomi ropstvo greha, da oslobodi čoveka iznutra i da će se Bog zacariti unutar čoveka. Međutim, veoma je važno razumeti kako je to Božije carstvo u nama, na šta Isus zapravo tu misli.

### **Carstvo u srcu**

Kada neki narod dobije cara, to znači da je nad njima sada osoba koja će donositi strateške odluke o ponašanju, uređenosti i preokupacijama tog naroda prema drugim okolnim narodima ali i unutar samih njih. Jednom rečju car je vladar tog naroda i narod se upravlja po njegovoj volji koja se izražava kroz carski edikt tj. zakon. Isti princip je i u

Božijoj vladavini odnosno Božijem carstvu, tamo gde Bog caruje se podrazumeva da se živi pod Njegovom načelima. Međutim, treba imati u vidu da Bog poštuje slobodnu volju čoveka i da je čovek na planeti Zemlji pod milošću, što znači da je moguće živeti suprotno od onoga kako Bog od nas očekuje bar neko vreme. Iz tog razloga, Bog ne želi da bude car tamo gde nije poželjan, te je i u tom smislu zacarivanje Boga nad Izraelom bilo nemoguće, jer Bog nije bio poželjan. Upravo iz tog razloga postoji samo jedno mesto gde je Bog nameravao da uspostavi svoju vladavinu. A to je bilo čovekovo srce.

***„Ako me volite, držite moje zapovesti. I ja ću zamoliti Oca i on će vam dati drugog utešitelja da bude s vama uvek, a to je Duh istine, koga svet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. A vi ga poznajete, jer stoji i biće u vama.“ (JOVAN 14:15-17)***

Dakle vidimo da Božije carstvo treba da predstavlja uspostavljenu vladavinu Boga u mom srcu. Gde Bog na osnovu moje slobodne volje treba da postane gospodar moga srca i da tu donosi strateške odluke kako moj život treba da bude usmeren prema Njemu, bližnjima i samome sebi. Na osnovu citata iz Jovana takođe možemo videti da je taj čin zacarivanja Boga u mom srcu zasnovan kao produkt moje ljubavi prema Njemu, dakle to je ljubavni akt i da se tehnički realizuje na duhovnoj ravni, to jest kroz primanje Svetog Duha koji će se sjedniniti sa mojim duhom.

***„U taj dan ćete spoznati da sam ja u Ocu svom, i vi u meni, i ja u vama.“ (JOVAN 14:20)***

I naravno kao što je sam prorok Isaija prorekao, carstvo će uspostaviti „Divni Savetnik, Moćni Bog, Večni Otac, Knez Mira“ odnosno sam naš Spasitelj Isus Hrist. Dakle sam Isus je taj koji će u nas doći svojim Duhom i sjediniće se sa našim duhom. Hajde da pogledamo još neke Biblijske citate u vezi sa time:

***„Ostanite u meni i ja ću u vama.“ (JOVAN 15:4)***

***„Ako ostanete u meni i moje reči ostanu u vama, zamolite što god želite i biće vam.“ (JOVAN 15:7)***

***„A ako je Hrist u vama, telo je zaista mrtvo zbog greha, ali Duh je život zbog pravednosti.“ (RIMLJANIMA 8:10)***

***„Ili ne poznajete sebe da je Isus Hristos u vama?“ (2. KORINĆANIMA 13:5)***

Dakle sada je jasno da je obećanje da će doći Mesija koji treba da uspostavi Božiju vladavinu unutar čovekovog srca, na taj način što će se **svojim Duhom sjedniniti sa duhom čoveka**. Možemo slobodno reći da se tehnička realizacija ovog obećanja u Novom Savezu naziva **novorođenje**.

***„Isus mu na to reče: „Zaista, zaista, kažem ti, ako se neko odozgo ne rodi, ne može videti Božje carstvo.“ (JOVAN 3:3)***

Kao što vidimo iz Jovanovog Jevanđelja postoji **čvrsta i neraskidiva veza između novorođenja i Božijeg carstva**. Kao što rekosmo, novorođenje je tehnička realizacija zacarivanja Boga u naša srca. Što je bio plan i potreba od pada u greh, jer i sam greh kao stanje predstavlja razdvojenost od Boga, odnosno život koji živi po svojoj volji. Da bi se ovo dogodilo, to jest da bi novorođenje postalo čovekova realnost postoji jedan uslov, a to je vera.

***„Zaista, kažem vam, ko ne primi Božje carstvo poput deteta, neće ući u njega.“ (LUKA 18:17)***

Čovek mora biti poput deteta, bezazlen, nesumnjičav i poverljiv kao dete svom roditelju. Međutim, pitanje se postavlja u šta to čovek treba verovati da bi iskusio ovu realnost?

***„Svako ko veruje da je Isus zaista Hrist, rođen je od Boga, i svako ko voli onog koji je rodio, voli i onog koji je rođen od njega. Po ovome znamo da volimo Božju decu: po tome što volimo Boga i vršimo njegove zapovesti. Jer ljubav prema Bogu znači***

***držati njegove zapovesti, a njegove zapovesti nisu teške, jer sve što je rođeno od Boga pobeđuje svet. A ovo je pobjeda koja je pobedila svet: naša vera. Ko pobeđuje svet, ako ne onaj koji veruje da je Isus Sin Božji?" (1 JOVANOVA 5:1-5)***

Dakle, naša vera treba da se sastoji u tome da je Isus zaista taj obećani Mesija o kome su toliko prorokovali proroci u Starom Savezu, da je On taj koji će svojim rođenjem, smrću i vaskrsenjem omogućiti savršeni život u kome su Božiji principu duboko utkani kroz princip ljubavi i da će te principe da donese u naša srca kroz čin novorođenja, sjedinivši se sa nama u Duhu. A sve to je moguće jer je on Sin Božiji od večnih vremena. Međutim vreme se navršilo i sada je proročanstvo o novorođenju trebalo napokon da postane realnost.

***„Još im je rekao: „Zaista, kažem vam, neki od onih koji ovde stoje neće okusiti smrt dok ne vide da je Božje carstvo došlo u sili.” (MARKO 9:1)***

### **Vreme novorođenja**

Dakle, vreme Starog Saveza je isteklo, vreme koje je obuhvatalo period tipologije je navršeno, sada je došlo doba da Isus učini ono što je od večnih vremena bila namera Boga, došlo je doba da se tip pretoči u antitip, to jest realnost. Došlo je doba i već je pred vratima da se Isus zacari u srcima ljudi. **Došlo je vreme novorođenja.** Hajde samo tačno da preciziramo kog trenutka je tačno otpočelo Božije carstvo i od kada se računa.

***„A na nebu je izbio rat: Mihailo i njegovi anđeli borili su se sa aždajom. A borila se i aždaja i njeni anđeli, ali nije pobedila. I za njih više nije bilo mesta na nebu. I bila je zbačena velika aždaja, stara zmija, koja se zove Đavo i Sotona, koja zavodi ceo svet. Bila je zbačena na zemlju, a s njom su bili zbačeni i njeni anđeli. I čuo sam jak glas na nebu kako govori: „ Sada je nastalo spasenje i moć i carstvo našeg Boga i vlast njegovog Hrista, jer je zbačen tužitelj***

***naše braće, koji ih je dan i noć optuživao pred našim Bogom! I oni su ga pobedili Jagnjetovom krvlju i rečju svog svedočenja i nisu marili za svoj život ni onda kad su se suočili sa smrću. Zato veselite se, nebesa, i vi koji prebivate na njima! Teško vama stanovnici zemlje i mora, jer je Đavo sišao k vama, veoma gnevan, znajući da ima malo vremena!” (OTKRIVENJE 12:7-12)***

Nakon ceremonije (Hristovog proslavljenja) na Nebu, Isus je uspostavio svoje carstvo. I kao što je i obećao (MARKO 9:1), Njegovo carstvo je zaista došlo u sili (DELA 2:32-34). Na Pedeseticu, Njegov Duh se izlio na apostole i od tog momenta Bog je ponovo počeo da živi u svojim stvorenjima koja ga prihvataju. Jevrejski praznik Pedesetica je bio dan krunisanja, dan zacarivanja i **dan kada se počelo radati novo čovečanstvo**. Nova rasa ljudi koja do tada nije postojala. Stari Avram, Mojsije, Enoh, Ilija, David i Danilo su samo bili tipovi ljudi koji treba da održe sećanje na Božiji standard, na Božija načela, da ljudi ne zaborave to obličje Božije u čoveku. Ali tek kada je Isus posle 4000. godina pada u greh stao pred ljude, iz usta Pontija pilata se čule reči „**Evo čoveka**“. Ovako čovek treba da izgleda, ovo je Božiji standard i ovako je čovek zamišljen, dobar, pravedan, miran i bezazlen poput svog Oca sa neba. Do sada nismo mogli videti takvog čoveka, ali sada ga vidimo jer stoji među nama. Toga dana, mala grupica prezrenih ljudi iz Galileje okupljena u gornjoj sobi je u jedan čas primila to obećanje, **tog trenutka u njihovo srce došao je da živi Bog. Istorija novorođenja je otpočela**. Ali otpočela je i nova služba, umesto stare tipološke službe u hramu, sada su apostoli (prvine od Božijeg Duha) dobili službu propovedanja Jevanđelja, neko je naziva i služba pomirenja. Kako god, ova služba do tada nije postojala, služba propovedanja Božijeg carstva je otpočela sa Isusom.

***“Pozdravlja vas Aristarh, moj zatvorski drug, i Marko, Barnabin rođak (za koga ste još ranije dobili upute da ga lepo primite ako dođe kod vas), i Isus zvani Just, koji su od***

**obrezanih. Oni su moji jedini saradnici u službi za Božje carstvo, oni su mi pomagali i jačali me.” (KOLOŠANIMA 4:10-11)**

Radosna vest o Božijem carstvu i novorođenju je otpočela sa Isusom i trajeće sve do kraja vremena.

**„A ova dobra vest o Carstvu propovedaće se po celom svetu kao svedočanstvo svim narodima, i tada će doći kraj.” (MATEJ 24:14)**

Videli smo da su proroci kazivali o dolasku Mesije, da je Mesija trebao da uspostavi Božiju vladavinu kroz čin novorođenja, da je to bila potreba svakog vernika koji je ovaj čin trebao da stavi u prve reči svoje molitve, da su Jevreji željno očekivali Mesiju, da su imali iskrivljenu sliku o njemu, ali i da su dobro znali da žive u vremenu u kome ne caruje Bog niti u jednoj državi niti u srcima ljudi.

**Šta je sa velikanima vere u Starom Savezu?**

Može li biti moguće da su proroci ipak mogli individualno da iskuse ovo obećanje pre dolaska Mesije. Kad pogledamo Enoha, Davida, Danila, zaista su to bili mudri ljudi na glasu. Može li pak biti da su oni mogli biti nanovorođeni. Ne, odgovor je ne, videli smo da je novorođenje drugo ime za Božije carstvo, ako je novorođenje bilo moguće u Starom Savezu, to znači da je postojalo i Božije carstvo u Starom Savezu. A ako je to tako onda imamo problem sa Biblijskim tekstvom, jer Biblijski tekst kategorično tvrdi da carstvo pre dolaska Isusa nije bilo, pa da je jedno vreme bilo blizu, pa tek onda da je došlo. Ako Božije carstvo nije bilo, kako će onda biti novorođenje? Čak šta više kada je Isus govorio o metodologiji uspostavljanja carstva niko ga nije razumeo. Čak ni učeni ljudi poput Nikodima nisu mogli to da shvate.

**„Učitelju, znamo da si ti onaj koji je došao od Boga, jer niko ne može da čini čuda koja ti činiš ako Bog nije s njim.” Isus mu na to reče: „Zaista, zaista, kažem ti, ako se neko ponovo ne rodi, ne može videti Božje carstvo.” A Nikodim ga upita:**



***„Kako čovek može da se rodi kad je star? Zar može po drugi put da uđe u utrobu svoje majke i da se rodi?“ Isus odgovori: „Zaista, zaista, kažem ti, ako se neko ne rodi od vode i Duha, ne može ući u Božje carstvo.“ (JOVAN 3:2-5)***

Kao što rekosmo, ovde Isus objašnjava Nikodimu metodologiju ulaska u Božije carstvo, posredstvom novorođenja. Nikodim sav u čudu ne razume plan da Isus treba da se sjedini sa čovekom u duhu. Isus mu kaže da kao što vetar duva, ne vidiš ga ali ga čuješ tako ćeš i Božji glas čuti delovanjem Duha, premda se to očima ne može videti. Na šta Nikodim dalje pita Isusa:

***„Tada ga Nikodim upita: „Kako to može biti?“ Isus mu odgovori: „Ti si učitelj u Izraelu, a to ne znaš? Zaista, zaista, kažem ti, govorimo ono što znamo i svedočimo o onome što smo videli, ali vi ne primete naše svedočanstvo. Ako ne verujete kad vam govorim o onome što je zemaljsko, kako ćete verovati ako vam budem govorio o onome što je nebesko? Niko nije uzašao na nebo osim onoga“ (JOVAN 3:9-13)***

Ovde vidimo da čak ni najučeniji ljudi u Izraelu, iako su imali proročanstva o tome, nisu mogli da razumeju u potpunosti Isusovu misiju (misiju Mesije). To je zato što Bog nije sve detalje otkrio ljudima do trenutka kada je za to došlo vreme. Postoje stvari koje Bog godinama ranije kazuje, ali niko ne može razumeti dok ne dođe vreme za to, kada se vreme navrši Bog otkrije punu sliku da ljudi kojima je to dato poveruju. Međutim, Isus ukorava Nikodima zato što to ne zna pa se može steći utisak da je on to ustvari trebalo da zna. Tako je, trebalo je da zna, ali ne na osnovu iskustva ili proučavanja kako mnogi imaju pogrešno razumevanje, već na osnovu obećanja iz Starog Saveza i Isusovog svedočanstva. U nastavku razgovora Isusov ukor pada na njega ne zato što pažljivo ne proučava Toru, već zato što ne prima Njegovo svedočanstvo a učitelj je u Izraelu. Ako on kao učitelj ne prima svedočanstvo Mesije, a dobro zna da je Isus od Boga jer mu je to i kazao na početku razgovora, kako onda da to razumeju obični ljudi. Apostol Petar takođe govori o tome da su proroci prorokovali o

blagodati (novorođenju, primanju novog života od Isusa), ali da to nije postojalo u njihovo vreme već da je ta blagodat bila namenjena ljudima Novog Saveza:

***„To su spasenje marljivo ispitivali i pažljivo istraživali proroci koji su prorokovali o blagodati namenjenoj vama.“ (1 PETROVA 1:10)***

Dobro, ali šta je sa Avramom, zar je moguće da ni Avram nije okusio tu blagodat, da nije bio nanovo rođen. On je bar bio otac vere, bar bi on trebalo da ima to iskustvo. Ali ne, ni Avram kao otac vere nije mogao da iskusi ono što je Bog pripremio za ljude sa kojima će preko života, smrti i vaskrsenja svog Sina sklopiti Novi Savez. Hajde da vidimo šta Biblija kaže o tome:

***„Verom i sama Sara primi sposobnost da začne seme, i dobi dete iako joj je već prošlo doba za rađanje, jer je smatrala vernim onoga koji je dao obećanje. Zato se od jednog čoveka, koji je bio prestar da bi imao decu, rodilo mnoštvo brojno poput zvezda na nebu i neizbrojivo poput peska na morskoj obali. Svi su oni umrli u veri, a da nisu primili ono što im je bilo obećano, nego su to videli izdaleka i pozdravili, izjavljujući da su stranci i iseljenici na zemlji. Jer oni koji tako govore dokazuju da revno traže domovinu. A da su mislili na onu iz koje su otišli, još bi imali priliku da se tamo vrate. Ali oni sada žude za boljim, to jest nebeskim; stoga se Bog ne stidi nazvati njihovim Bogom, jer im je pripremio grad.“ (JEVREJIMA 11:11-16)***

Apostol Pavle jasno govori o tome, ljudi Starog Saveza su se spasavali verom, verom u obećanje. Obećanje o Božijem carstvu i novorođenju. Verovati Bogu da će održati jednog dana to obećanje bilo je sasvim dovoljno da Bog na te ljude izlije posebne blagoslove i da ih sačuva za dan vaskrsenja. Ljudi Novog Saveza se takođe spasavaju verom, ali sada verom u realnost tog obećanja Verom da je Bog održao svoje obećanje i pre 2000 godina dao svog Sina iz ljubavi prema ljudskom rodu.

Čovek se spašava samo i jedino kroz veru. Zato nam valja paziti u šta verujemo.

Da su stari velikani verovali da mogu da prime život Mesije pre nego što On uopšte i dođe, verovatno bi bili prevareni, a to bi ih možda koštalo i života. Ali velikani su verovali da to tada nije bilo moguće, ali da će dobri Bog održati svoje obećanje jednoga dana i da će oni u dan vaskrsenja primiti to obećanje. Tako isto i mi danas trebamo paziti u šta verujemo. Ako verujemo da se možemo nanovo roditi kao Avram, David, Danilo, Enoh, Ilija, David (a sada smo videli da oni nisu mogli primiti novi život od Isusa), onda očigledno da ne razumemo Hristovu žrtvu, Njegovu misiju, ne razumemo plan spasenja i ne razumemo šta znači nanovo se roditi. Treba marljivo proučavati, ispitivati ovu temu i udostojiti se slavnog poziva našeg Gospoda Isusa Hrista da živimo životom dostojnim Boga, da živimo savršeni život u Isusu Hristu, život koji naši praroditelji pre Njega nisu mogli imati.